Hikâyelerle Çocuklara

40 AYET

Yazan
Selcen Yüksel ARVAS

Resimleyen
Derya Işık ÖZBAY

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI

Hikâyelerle Çocuklara 40 AYET

SUNUŞ

Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları: 1040
Çocuk Kitapları: 271
Hikâyelerle Çocuklara 40 Ayet

Yazan: Selcen Yüksel ARVAS
Resimleyen: Derya Işık ÖZBAY
Editör: Sevde Sevan USAK
Kapak Tasarım: Şeyda CANSEVER
Grafik Tasarım: Şeyda CANSEVER
Düzelti: Reşan Yıldırım BAYRAK
Baskı Hazırlık: Emre YILDIZ
Son Okuma: Altan ÇAP
Baskı Takip: İsmail DERİN

Koordinasyon: Yunus AKKAYA
Din İşleri Yüksek Kurulu Kararı: 10.03.2014/22

ISBN: 978-975-19-6043-6
2016-06-Y-0003-1040
Sertifika No: 12930

Üretim: Kağıt Gemi Ajans

3.Baskı
Baskı: Gökçe Ofset
Tel: 0.312 395 93 37

İletişim: Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı
Üniversiteler Mahallesi Dumlu Pınar Bulvarı
No: 147/A 06800 Çankaya/ ANKARA
Tel: 0 (312) 295 72 93
Faks: 0 (312) 284 72 88
E- Posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

Dağıtım ve Satış: Döner Sermaye
İşletme Müdürlüğü
Tel: 0 (312) 295 71 53 Faks: 0 (312) 285 18 54
E- Posta: dosim@diyanet.gov.tr

Sevgili Çocuklar,

Yaratılan binlerce canlı içerisinde akıl sahibi olan ve aynı zamanda Allah'ın yeryüzünde halifesi olan tek canlı insandır. Bizleri bu özelliklerle donatan Allah, kendisini tanımamız ve bizden ne istediğini öğrenmemiz için bize kitaplar göndermiştir. Kitaplarda tüm insanlara seslenmiştir. Bu kitapların sonuncusu Kur'an-ı Kerim'dir. Rabbimizi kitabımız Kur'an-ı Kerim'de bulunan sözleri sayesinde tanıyoruz. Bu sözlere 'ayet' diyoruz. Ayetlerden yani O'nun sözlerinden haberdar olmasaydık bizden ne istediğini, neler yapmamız gerektiğini bilemezdik. Kur'an-ı Kerim sayesinde iyiliği, doğruluğu, dürüstlüğü, güzel ahlakı öğreniyoruz. Bu sebeple, '40 Ayet' kitabında Kur'an-ı Kerim'den bir damla sunduk sizlere. Yaratıcımızın güzel sözlerini minik hikayelerle anlattık. Keyifle okuyasınız diye de hikayeleri resimlerle süsledik. Sizler de bu sözleri okuyarak hayatınıza rehber edinebilir, çevrenize örnek bir insan olabilirsiniz.

Keyifli okumalar dileğiyle…

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI

MERHABA

Sizi en iyi tanıyan kim biliyor musunuz? En yakın arkadaşınız mı? Öğretmeniniz mi? Kardeşiniz mi? Anneniz babanız mı? Elbette, sizinle ilgili birçok şeyi bilen birileri var hayatınızda. Peki ama her şeyi bilen biri var mı? Her yaptığınızı, her düşüncenizi, her isteğinizi, her anınızı, hatta sizin bile bilmediğiniz geleceğinizi, kaderinizi bilen biri var mı? Evet, var. Peki sizce kim o? Evet, haklısınız, elbette Yüce Allah.

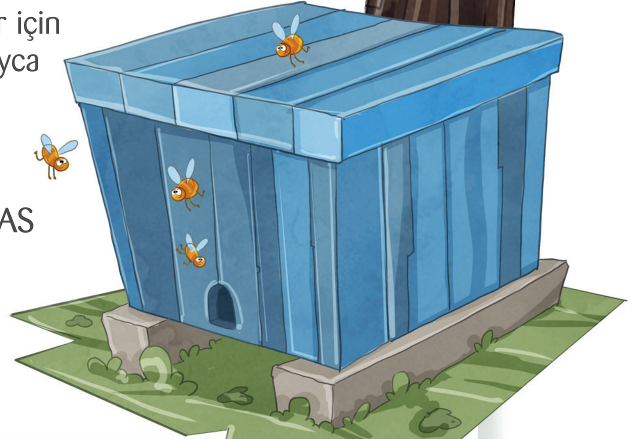
Sizi, bizi, çiçekleri, meyveyi sebzeyi, sokaktaki kediyi, gökte uçan kuşu, güneşi, ayı, yıldızları, aklınıza gelebilecek ve hatta gelemeyecek her şeyi, kısacası tüm kâinatı Yüce Allah yarattı. Elbette hepsini de en iyi Allah bilir. O bizi bizden iyi bilendir.

Yüce Allah bizim de O'nu bilmemizi istedi. O'nu ve yarattığı bu kusursuz düzeni tanımamızı istedi. O yüzden bizlere O'nu anlatan yüce kitaplarını ve Peygamberlerini gönderdi. Kur'an-ı Kerim, bize Rabbimizi anlatır. O'nun kurduğu eşsiz düzeni anlatır. Bu hayatta ve tabii ki öteki hayatta mutlu olabilmek için yapacaklarımızı anlatır.

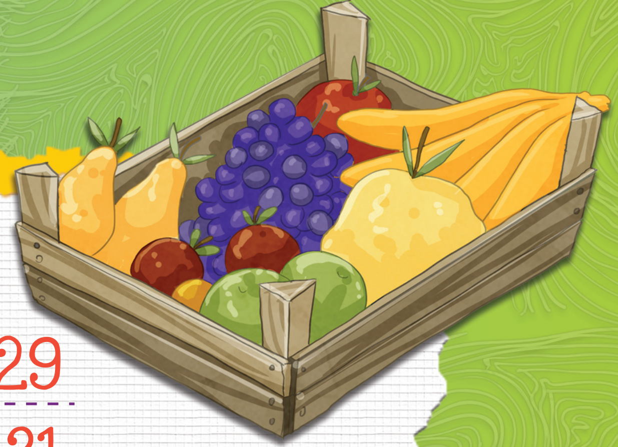
Elinizdeki bu kitap da Kur'an-ı Kerim'den bir damla sunuyor sizlere. Rabbimizin güzel sözlerini sizler için minik hikâyelerle anlattık. Keyifle okuyun, kolayca anlayın, hiç sıkılmayın diye.

Mutlu okumalar…

Selcen Yüksel ARVAS

İÇİNDEKİLER

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

YARDIM

Hayriye teyze adında yaşlı, kimsesiz bir kadıncağız vardı. Koca bir bahçenin içindeki evinde tek başına yaşardı.
Bir gün Hayriye teyze bahçede çalışırken yoldan geçen bir yabancıyla karşılaştı.
"Aman teyze," dedi yabancı, "şu yaşlı halinle senin işin mi bahçede çalışmak? Yok mu bahçe işlerini yapacak bir evladın?"
"Yok," dedi kadıncağız.
"Bir konu komşu?"
"O da yok."
"E bir akraba, eş dost?"
"Yok evladım," dedi.
"İyi de teyze, bu koskoca evde, koca bahçede sen nasıl yalnız yaşıyorsun? Bir yardıma ihtiyacın olduğunda ne yapıyorsun?"
"Evladım," dedi teyze, "Ben her namazımda Rabbime "Yalnız sana ibadet ederim, yalnızca senden yardım dilerim," diyorum. Rabbim varken başka yardımcıyı neyleyeyim? Ne zaman dara düşsem, O bana bir yardım kapısı açar."
Yabancı, teyzenin imanı karşısında çok duygulandı.
"Yapılacak işin var mı, teyze? Sana yardım edeyim," dedi.
Yaşlı teyze güldü.
"Kışa odun kesilmesi lazımdı, oğul. Sabah aklıma geldi de acaba Rabbim bana yardım için kimi gönderecek diye düşünüyordum. Demek senmişsin. Gel de odunluğu göstereyim," dedi.
Yabancı kollarını sıvadı, teyzenin peşine düştü.

Fatiha Suresi – 5. Ayet:
(Allahım!) Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

YÜK

10 • 11

İbrahim'in babası hurdacıydı. Akşama kadar, yaşlı atı Kırat'ın çektiği at arabasıyla sokak sokak gezer, hurdaları toplardı. Tatilde İbrahim, babasına yardım edecekti. İlk gün birlikte at arabasına oturup yollara düştüler. Babası "Hurdaacıııııııııııııııı, hurdaları alırıııııııım!" diye, bağırıyordu. Birkaç saat içinde, at arabasına epey eşya konmuştu.
"Haydi," dedi babası, "Bunları götürelim, geri geliriz."
"Baba daha bir sürü boş yer var. Oraları da dolduralım, öyle gideriz, tekrar gel git yapmayalım," dedi İbrahim.
"Oğlum, yer var ama koyduklarımız hep metal. Çok ağır olur, çekemez Kırat."
"Aman baba," dedi İbrahim. "Amma da nazlandırıyorsun atını. İşi ne, yük çekmek değil mi? Yükle yükleyebildiğin kadar."
"Yavrum," dedi babası yumuşak bir sesle, "Yüce Rabbimiz, kendisine ibadet etmek için yarattığı kullarına bile kaldıramayacağı yükü yüklemiyor, "Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar," buyuruyor. Bizim ne haddimize, sayesinde ekmeğimizi kazandığımız can dostumuzu bu kadar zora sokmak? Kırat bu kadar yükü taşır, bundan sonrası anca ona eziyet olur."
İbrahim babasına hak verdi. Kim bilir babasından daha neler öğrenecekti.

Bakara Suresi - 286. Ayet:
Allah bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar...

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

YARIŞ

12 • 13

Yaşlı adam kapısı çalınca irkildi. Kim gelmiş olabilirdi ki? Kapıyı açınca, karşısında birkaç çocuk gördü.
"Buyurun evladım, birini mi aramıştınız?" dedi.
"Sizi aramıştık, amca" dedi, içlerinden tatlı bir kız. "Biz ilerideki Kur'an Kursu'nun talebeleriyiz. Hocamızın teşvikiyle 'İyilikte Yarışanlar Takımı' kurduk. Bundan sonra sırayla size uğrayıp bir ihtiyacınız olup olmadığını soracağız. Ayrıca bu yemekleri de size annemiz gönderdi."
Yaşlı adam çok duygulandı. "Çok teşekkür ederim, yardım etmiş kadar oldunuz. Bir şeye ihtiyacım yok," dedi.
"Ama amcacığım," dedi küçük kız. "Siz de bize hiç yardımcı olmuyorsunuz. Hocamız dedi ki Kur'an'da Allah, "Hayırda yarışın" buyurmuş. Biz de bu yarışa çıktık. Siz bir şey istemezseniz bu yarışı nasıl kazanacağız biz?"
Yaşlı amca güldü. "Vay akıllı cimcime seni! Madem hayırda yarışa çıktınız, haydi şu ağaçlardaki meyveleri toplayın da yiyin."
"Ama amca, senin meyvelerini toplayıp yersek sana ne hayır yapmış olacağız ki?"
"Eee," dedi yaşlı adam, "Sizden özendim, ben de yarışa girdim. Bakalım bu hayır yarışını kim kazanacak?"
Çocuklar yemek sepetini kapıya bıraktılar, sevinçle meyve ağaçlarına tırmandılar.

Bakara Suresi - 148. Ayet:
Herkesin yöneldiği bir yön vardır. Haydi, hep hayırlara koşun, yarışın! Nerede olsanız Allah hepinizi bir araya getirir. Şüphesiz, Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

PAZARCI

14 • 15

Yaşlı kadın, pazarın kapanma saatini bekledi. Yavaş yavaş, pazar çadırları sökülmeye başlamıştı. Her tezgâhın yanında bulunan, kendisi gibi ihtiyaç sahipleri için bırakılan meyve sebzelerden alıyordu. Bunlar, satılacak durumda olmayan ürünlerdi. Eve gelince çürük yerlerini temizliyor, yetim torunlarına yediriyordu. İyisini alacak paraları ne yazık ki yoktu.

Yeni bir meyve tezgâhı vardı pazarda. Kadıncağız bu yeni pazarcıyı hiç görmemişti. Tezgâhın yanında, onlar için konmuş bir şey olup olmadığına baktı. Yoktu... Sadece güzel meyveler vardı. "Buraya yanlışlıkla konmuşlar herhalde" diye, düşündü. Arkasını döndü, tam gidiyordu ki pazarcı ona seslendi:

"Teyzeciğim alsana o meyveleri. Senin için bıraktım."

"Aman oğlum," dedi kadın. "Yanlış koymuşsun. Bunlar daha taptaze. Yarına satarsın."

"Onları senin için bıraktım teyze. Sana çürük meyve-sebze ayırırsam ne hayrım olur? Allah "Ne verirseniz Allah onu bilir," buyuruyor. Rabbimin beni, ihtiyaç sahiplerine çürük çarık veren biri olarak bilmesini istemem," dedi.

Kadıncağız çok mutlu oldu. Pazarın kurulduğu her gün pazarın başında, "Acaba bugün yeni pazarcı torunlarıma ne gönderecek" diye, heyecanla bekler oldu.

Al-i İmran Suresi - 92. Ayet:
Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

CAMİ

Yabancı bir memlekette bir avuç Müslüman yaşıyordu. Bir araya gelip namazlarını kılabilecekleri bir camileri bile yoktu. Bir gün "Bu böyle gitmez!" dediler ve şehirleri için bir cami inşa etmeye karar verdiler.

Gerekli izinleri aldılar ama cami yaptıracak parayı nereden bulacaklardı? Hepsi zaten kıt kanaat geçiniyordu. Cami için bir yardım derneği kurdular. Erişebildikleri her yerden yardım toplamaya başladılar.

Aylar geçti, cami için toplayabildikleri parayla bırak cami yapmayı, minaresini bile dikemezlerdi. "Bu gidişle olmayacak," dedi içlerinden biri. "Boşuna zaman kaybediyoruz," dedi öteki. "Ben söylemiştim zaten olmayacağını da siz ısrar ettiniz," dedi beriki. Herkesin morali bozulmuş, bu işin olmayacağına inanmışlardı. O sırada en gençleri söz aldı:

"Arkadaşlar, yüce Rabbimiz ne buyuruyor? "Gevşemeyin, hüzünlenmeyin." Biz bir hayır yapmak için yola çıktık. Yardımcımız Allah'tır. O'nun büyüklüğüne iman eden insan, hiç ümidini yitirir mi? Moralini bozar mı? Gayret bizden, yardım Allah'tan."

Hepsi yeniden gayrete geldi. Birkaç seneye kalmadı, çatısının altında toplanacakları güzel bir cami yaptılar. Girişine de o günleri hatırlamak için şu ayeti yazdılar:

Al-i İmran Suresi - 139. Ayet:
Gevşemeyin, hüzünlenmeyin. Eğer (gerçekten) iman etmiş kimseler iseniz üstün olan sizlersiniz.

YILDIZLAR

18 • 19

Hakan yaz tatilini, dedesinin köyünde geçiriyordu. Dedesi bazı geceler ortalıktan kayboluyor, sonra geliyordu.
"Dedeciğim, sen nereye gidiyorsun?" diye, sordu bir gece.
"Kitap okumaya gidiyorum," dedi dedesi.
"Bu karanlıkta dışarıda kitabı nasıl okuyorsun?"
"Yıldızların ışığında okuyorum, evladım. İstersen bu gece gel de birlikte okuyalım," dedi.
Gecenin bir vakti el ele tutuşup, yola düştüler. Bir tepenin başına çıktılar. Dedesi, bir taşın üzerine oturdu. Hakan şaşırarak dedesine baktı.
"Ee kitap işi ne oldu, dede?"
"Kitap burada işte. Önümüzde açık duruyor," dedi dedesi.
Hakan şaşkın şaşkın sağa sola baktı.
"Ne kitabı dede? Burada, senden benden başka bir şey yok ki."
"Kâinat kitabı, oğul," dedi dedesi.
Hakan iyice afalladı.
"Bak," dedi dedesi. "Mehtaba bak. Yıldızlara bak. Yaratılan her şey Allah'ın ayetidir, yani O'nun büyüklüğünün delilleridir. Kâinat dediğin, bize okumamız için verilmiş koskoca bir kitap. Mevlam ne diyor: "Bilen bir toplum için ayetleri ayrı ayrı açıkladık." Allah'ın ayetlerine bakıp düşünecek, düşününce O'nun büyüklüğünü okuyacaksın."
Hakan, dedesinin dediklerini düşündü. Karanlığı aydınlatan ayın, yıldızların ışığına bakıp derin düşüncelere daldı.

En'am Suresi - 97. Ayet:
O, sayelerinde, kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye sizin için yıldızları yaratandır. Bilen bir toplum için ayetleri ayrı ayrı açıkladık.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

TOPRAK

Haydar Ağa sevilen bir insandı. Kocaman bağında meyvelerin, sebzelerin en güzeli yetişirdi. O da mahsulünün en iyisini hayır için sarf ederdi.
Haydar Ağa'nın cimri mi cimri, geçimsiz mi geçimsiz, huysuz mu huysuz bir komşusu vardı. Bağına bahçesine, kimseyi yaklaştırmazdı. İki bağın arasında sadece bir duvar vardı. Ama komşunun meyveleri, dalında doğru düzgün büyümezdi bile. Sebzeleri kurur giderdi.
Komşusu bir gün Haydar Ağa'ya dedi ki:
"Yahu sen ne yapıyorsun da bahçen böyle bereketli veriyor?"
"Önemli olan toprak kardeşim," dedi Haydar Ağa. "Rabbimin buyurduğu gibi, toprak iyiyse bolluk, bereket olur. Toprak kötüyse faydasız ottan gayri ne olur?"
"Demek ki bağımın toprağında iş yok," dedi adam.
Aradan zaman geçti, Haydar Ağa vefat etti. Komşusu onun bağını satın aldı. Ekti dikti. Ama hayret! Sanki o bereketli toprak bu değildi. Ne sebzeleri büyüdü, ne ağaçları meyve verdi.
Adam sinirlendi tasını tarağını topladı, toprağını sattı, çekti gitti. Ama ölene kadar aklından "Niye benim bahçem öyle bereketli olmadı?" sorusu çıkmadı. Keşke Haydar Ağa'nın kastettiği kötü toprağın, kötü bir kalp de olabileceğini anlayabilseydi.

Araf Suresi - 58. Ayet: (Toprağı) iyi ve elverişli beldenin bitkisi, Rabbinin izniyle bol ve bereketli çıkar. (Toprağı) kötü ve elverişsiz olandan ise, faydasız bitkiden başkası çıkmaz. Şükredecek bir toplum için biz ayetleri işte böyle değişik biçimlerde açıklıyoruz.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

TAKVİM

22 • 23

"Dedeciğim, senin burcun ne?" dedi Mehtap, dedesine.
"Bilmem ki," dedi dedesi.
"Hangi ay doğmuşsun?"
"Pastırma sıcaklarında doğmuşum."
Mehtap kahkaha attı. "Pastırma sıcakları mı? O da ne?"
Dedesi de güldü. "Ekim, kasım ayları gibi havalar kısa bir süreliğine güneşli olur. Ona 'pastırma sıcağı' denir. Pastırma en güzel o mevsim kururmuş. Ben de işte o ara doğmuşum. Hatta bir cuma günü. Hacı dedem cumadan gelmiş. Eminiz yani... Ablam da evin en sevilen ineği 'Sarı Kız' doğurduğunda doğmuş. Demek ki baharda. Ağabeyim de hasat kalktığında doğmuş. Aslında hepimiz, ne zaman doğduğumuzu biliyoruz ama tam tarih veremiyoruz."

Mehtap güldü. "Sizin zamanınızda takvim yok muydu, dede?"

"Olmaz olur mu?" dedi dedesi. "Takvim vardı elbette. Takvim çok eskilerden beri var. Yüce Allah, yılları ve günleri hesaplamamız için güneşin ve ayın hareketlerine bir düzen vermiş. İnsanlar da akıllarını kullanmış, bu hareketleri izleyerek zaman hesabı yapmayı öğrenmiş. Böylece takvimler hazırlanmış. Elbette bizim zamanımızda da bu bilgiler vardı ama şimdiki kadar çok kullanılmazdı. İşi düşenler bilirdi ya da merakı olanlar. Şimdi maşallah, çocuklar bile biliyor her şeyi."

Yunus Suresi – 5. Ayet: O, güneşi bir ışık (kaynağı), ayı da (geceleyin) bir aydınlık (kaynağı) kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona menziller takdir edendir. Allah bunları (boş yere değil) ancak gerçek ile (hikmeti gereğince) yaratmıştır. O, ayetlerini, bilen bir topluma ayrı ayrı açıklamaktadır.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

AĞAÇ

24 • 25

Genç oduncu Ali, işe yeni başlamıştı. Ustasıyla birlikte ormanda geziyordu. Ustası bir o ağaca bakıyor, bir bu ağaca bakıyordu. Her seferinde Ali, ağacı kesmek için baltasını kavrıyordu. Ama bir türlü ustadan "Bu ağaç kesilecek!" diye, emir çıkmıyordu. Ali durdu duramadı, en sonunda "Hadi usta, keselim artık bir ağaç!" dedi.

"Öyle, ha deyince ağaç mı kesilir, evlat?" dedi ustası. "Hele aradığımız ağacı bulalım."

"Nasıl bir ağaç arıyoruz, usta? Söyle de ben de bakayım."

"Kötü söz gibi bir ağaç arıyoruz, oğlum."

Genç oduncu hiçbir şey anlamadı. "O nasıl olacak usta?" dedi şaşkınlıkla.

Ustası güldü. "Rabbim ne buyuruyor: "Kötü söz yerden koparılmış, ayakta durma imkânı olmayan kötü bir ağaç gibidir." İşte biz de böyle kimseye faydası olmayan, işe yaramaz, meyve vermez bir ağaç arıyoruz."

O sırada usta, ilerideki ağacı gösterdi.

"Aha işte, tam da bunun gibi bir ağaç. Şuna bak, nasıl da küflenmiş, kurumuş, kararmış. Tıpkı bir dedikodu gibi ne kendisine hayrı var ne başkasına. Gel bunu keselim."

Ali baltasını kavradı. Anlaşılan ustasından öğrenilecek çok şey vardı.

İbrahim Suresi – 26. Ayet:
Kötü bir sözün durumu da; yerden koparılmış, ayakta durma imkânı olmayan kötü bir ağacın durumu gibidir.

DENİZ

Yaşlı balıkçı doğup büyüdüğü kasabada evlenmişti. Çocuklarını, okutmak için büyük şehirlere yollamıştı. Çocuklar, okulları bitince şehirde kaldılar. Balıkçı ile hanımı arada sırada şehre gider, apartmanlar arasında bunalır, koşa koşa evlerine geri dönerlerdi. Annelerinin vefatından sonra çocukları, babalarını yanlarına almak için uğraşıyor, ama yaşlı adamı bir türlü ikna edemiyorlardı.

"Burada tek başına ne yapacaksın, baba?" dedi, büyük oğlu.

"Tek başıma olduğumu kim söylemiş? Rabbim benimle, başka kim gerek bana?" dedi balıkçı.

"İyi de baba, ne yersin, ne içersin?" diye, endişelendi kızı.

"Şimdiye kadar açlıktan mı öldük evladım? İşte koca deniz karşımda. Rabbim yiyeceğimi çıkarayım, geçimimi sağlayayım diye, denizi hizmetime vermiş. Başka neye gerek var?"

"Ama baba, zor bu işler bu yaştan sonra," dedi küçük oğlu.

"Koca gemileri denizleri yara yara yürüten Rabbime, benim gibi bir ihtiyara rızkını göndermek mi zor gelecek? Hâşâ! Nasibimi O'nun lütfunda ararım ve yalnız O'na şükrederim. Başka kimseye ihtiyacım yok benim."

Belli ki balıkçı ikna olmayacaktı.

O, burada mutluydu. Artık evlatlarına düşen, babalarını sık sık ziyaret edip, orada gözetmekti. Aralarında bir program yaparak ziyaret günlerini ayarladılar.

Nahl Suresi - 14. Ayet: O, taze et yemeniz ve takınacağınız süs eşyası çıkarmanız için denizi sizin hizmetinize verendir. Gemilerin orada suyu yara yara gittiğini görürsün. (Bütün bunlar) onun lütfundan nasip aramanız ve şükretmeniz içindir.

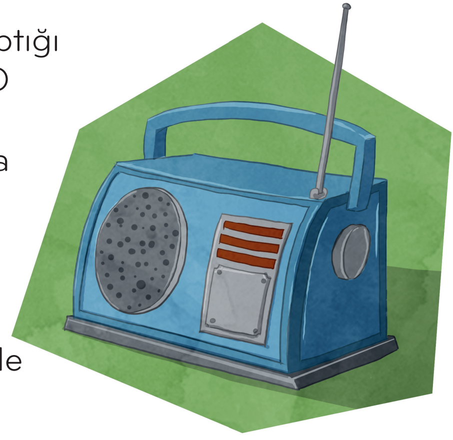

DOINK

BEDDUA

Rabia'nın babası, radyoyu tamir ediyordu. "Rabiaa, bana su getir," diye kızına seslendi.

Rabia koşarak mutfağa gitti. Sürahiyi kaptığı gibi babasına doğru koşmaya başladı. O sırada olacağı bu ya ayağı halıya takıldı. Rabia son anda düşmekten kurtuldu ama sürahi tuzla buz oldu.

Babası çok sinirlendi.

"Hay eli kırılasıca! Mahvettin güzelim sürahiyi," diye bağırdı. İşte tam o sırada "donk" diye, kafasına bir şey indi. Çok acımıştı. Eliyle kafasını ovuştururken arkasına bir baktı ki annesi, elinde bastonuyla başında dikiliyor.

"Ne vuruyorsun, anacığım?" dedi korkuyla.

"Senin ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Eli kırılasıca ne demek? Allah bu duanı kabul ederse, n'olacak?"

Babası bozuldu. Kem küm etti.

"Şey, anacığım, onu demek istemedim ben aslında," dedi.

"Ne demek istiyordun acaba? Allah'a şükür Rabbim biliyor da aceleyle hayra dua eder gibi şer dilediğimizi de ağzımızdan her çıkanı kabul etmiyor!"

"Haklısın anacığım, haklısın. Bir daha tövbeler olsun," dedi annesinin elindeki bastona bakarak. Kızını da öpüp gönlünü aldı. Bir daha da ağzını beddua için açmadı.

İsra Suresi - 11. Ayet:
İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan çok acelecidir.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

VEFA

Handan'ın dedesi, onlarla birlikte yaşıyordu. Çok yaşlıydı. Artık, birçok işini kendi yapamıyordu. Elleri iyi tutmadığı için yemek yerken, yarısını üzerine döküyordu. Yine bir yemek sonrası oturduğu yer, yemek kırıntılarıyla doluydu. Handan'ın babası, dedesi sofradan kalkınca eğildi, tek tek yerdeki kırıkları toplamaya başladı. Handan babasına dönüp "Kardeşim bile bu kadar yemek dökmüyor. Dedem çocuk gibi," dedi. Handan'ın babası kaş göz ederek Handan'ı susturdu. Sonra, dedesinin duymadığından emin olunca, sessizce konuştu:

"Handancığım, deden artık çok yaşlı. Ellerini eskisi gibi kullanamıyor. Biz yedirmek isteyince de kendi yapamadığı için üzülüyor. O yüzden bir süre o dökecek, biz toplayacağız. Zamanında da biz döktük, o topladı. Şükür ki Rabbim, ona bu kadar yaş, bize de ona hizmet etme şansı nasip etti. Rabbimiz ne buyuruyor: "Eğer anandan babandan yanında yaşlanan olursa onlara öf bile deme. Daima tatlı söz söyle." Biz de Rabbimizin emrine uyuyoruz, babamıza vefamızı gösteriyoruz."

Handan'ın çok hoşuna gitti. "Siz yaşlanınca ben de size hiç kızmam canım babacığım, istediğin kadar dökebilirsin," dedi.

Babası güldü. "Çok teşekkür ederim, kızım," dedi onu öperken.

İsra Suresi – 23. Ayet: Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

HASAT

32 • 33

Hasat zamanıydı. Hasan'ın babası, o yıl tarlalarından elde ettikleri buğdayı, çuvallara dolduruyordu. Bir çuvalı doldurdu. Üzerine bir işaret koydu. Öteki çuvalı doldurunca, başka bir işaret koydu. Ondan sonraki çuvallara işaret koymadı. Hasan merakla babasına sordu:

"Babacığım niye onlara işaret koydun da bunlara koymadın?"

"Çuvallar karışmasın diye, koydum. Bu çuval akrabalarımızdan ihtiyacı olanlara vereceğimiz buğday. Bu da başka ihtiyaç sahiplerine verecek olduğumuz buğday. Şimdiden ayırdım ki karışmasın. Rabbimiz ne buyuruyor: "Akrabaya, yoksula, yolda kalmışlara haklarını ver." Onlara yardım etmemiz bizlerin üzerindeki hakları. Yani onlara borcumuz."

"Peki niye daha çok yardım etmiyoruz? Bir sürü çuval var. Daha çok verelim."

"Çünkü onlar da bizim yiyeceğimiz. Koca kışı, bu buğdayla geçireceğiz. Saçıp savurursak bize ne kalacak?"

"Ee bir çuvalla onlar nasıl doyacak?"

"Bir çuval olduğunu kim söyledi? Daha kim bilir kimler birer çuval verecek. Herkes, kendinde fazla olanı ihtiyaç sahiplerine verirse, kimsenin ihtiyacı kalmaz, öyle değil mi?" Hasan düşündü, babası haklıydı. Fazla olan paylaşılırsa kimsede eksik kalmazdı.

İsra Suresi – 26. Ayet:
Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya haklarını ver, fakat saçıp savurma.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

MİRAS

Babası cimrinin tekiydi. Yıllarca yemedi, içmedi, para biriktirdi. Ev üstüne ev aldı, arsa üstüne arsa koydu. Bu sırada oğlu, delik ayakkabıyla gezerdi. Zavallı annesi, konu komşuya dikiş dikerdi de boğazlarından sıcak yemek geçerdi. Çocuk, sağdan soldan, kendilerine isim takıldığını duyardı. "Varyemezin oğlu" derlerdi, ona. "Var yaa, adam Karun kadar zengin, ama oğlunun açlıktan ağzı kokuyor," dendiğini duyardı. Dışarı çıkmak istemezdi.
Annesi, çok yaşamadı zaten. Babasıyla bir başına kaldı. Gün geldi, babası da göçtü gitti. Arkasında, kendi yiyemediği malını bıraktı. Son nefesinde "Kabrime mezar taşı yaptırma, pahalı olur," diye vasiyet etmeyi de unutmadı.
Genç adam, evleri bir bir üzerine geçirdi. Arazileri tek tek sattı. "Yemeyenin malını böyle yerler" diye, babasını anmayı da unutmadı. Sattı, yedi, içti, gezdi. Saçtı, savurdu. Ee hazıra dağ mı dayanır? Eridi gitti dağ gibi mal. Genç adamı, sokaklarda yatarken gördüler ara ara. Sonra onu da görmez oldular.
"Babası parayı ne yedi, ne yedirdi. Hayrını göremeden öldü. Oğlu da saçtı, savurdu, elinde tutamadı. Koca şehri doyuracak parayla ikisi de aç kaldı," diye konuştular arkalarından.

İsra Suresi – 29. Ayet:
Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır ve çaresiz kalırsın.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

TERAZİ

Mahallenin kasabı, dükkânın camına 'devren satılık' ilanını yapıştırdığında, mahalleli çok üzüldü. "E yıllarca çalıştık, artık dinlenme vakti," diyordu yaşlı kasap.

Dükkâna hemen müşteri çıktı. Genç bir delikanlıydı bu. Ücrette anlaştılar.

"Mahalleli sizi çok seviyor," dedi delikanlı.

"Sağ olsunlar," dedi ihtiyar. "Severler. Ben de onları severim. Çok iyi iş yapardım burada, şükür."

"İnşallah ben de iyi iş yaparım."

"Emre uyarsan, yaparsın evlat," dedi kasap.

"Ne emri?"

"İşte bu emir," dedi ihtiyar duvardaki hat tablosunu göstererek.

Delikanlı baktı. "Orada ne yazıyor?" diye sordu.

"Burada İsra suresinden bir ayet yazıyor. Rabbim buyuruyor ki "Ölçtüğünüzde ölçmeyi tam yapın, doğru terazi ile tartın." Rabbimin bu emrini unutmamak için çerçeveletip, tam karşıma astım. Ben Rabbimin emrine uydum. Hem sevildim, hem iyi kazandım. Sen de O'nun dediğine uyarsan, kuşkusuz sonucu aynı olur. Bu tablo sana hediyem olsun. Allah, bol kazançlar versin evladım," dedi.

Genç, ihtiyar kasabın sözlerini bir gün bile aklından çıkarmadı. Tablosunu gözünün önünden hiç ayırmadı. O da çok sevildi. Çok iyi iş yaptı, hep helalinden kazandı.

İsra Suresi – 35. Ayet:
Ölçtüğünüzde ölçmeyi tam yapın, doğru terazi ile tartın. Bu daha hayırlı, sonuç bakımından daha güzeldir.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

YALAN

38 • 39

Köyün, Salim adında bir çobanı vardı. Her denilene kolayca inanırdı. Onun, her söze hemen inanmasına köylüler çok gülerdi. Ona bir oyun oynamaya karar verdiler.

Bir gün Salim koyunları güderken, bir ağacın altında uyukladı. İşte tam o sırada, köylülerden biri bağıra çağıra yanına geldi. Salim korkuyla yerinden fırladı.

"Saliiiim, sen burada uyu bakalım. Karganın biri, senin koyunlardan birini tutmuş götürüyor."

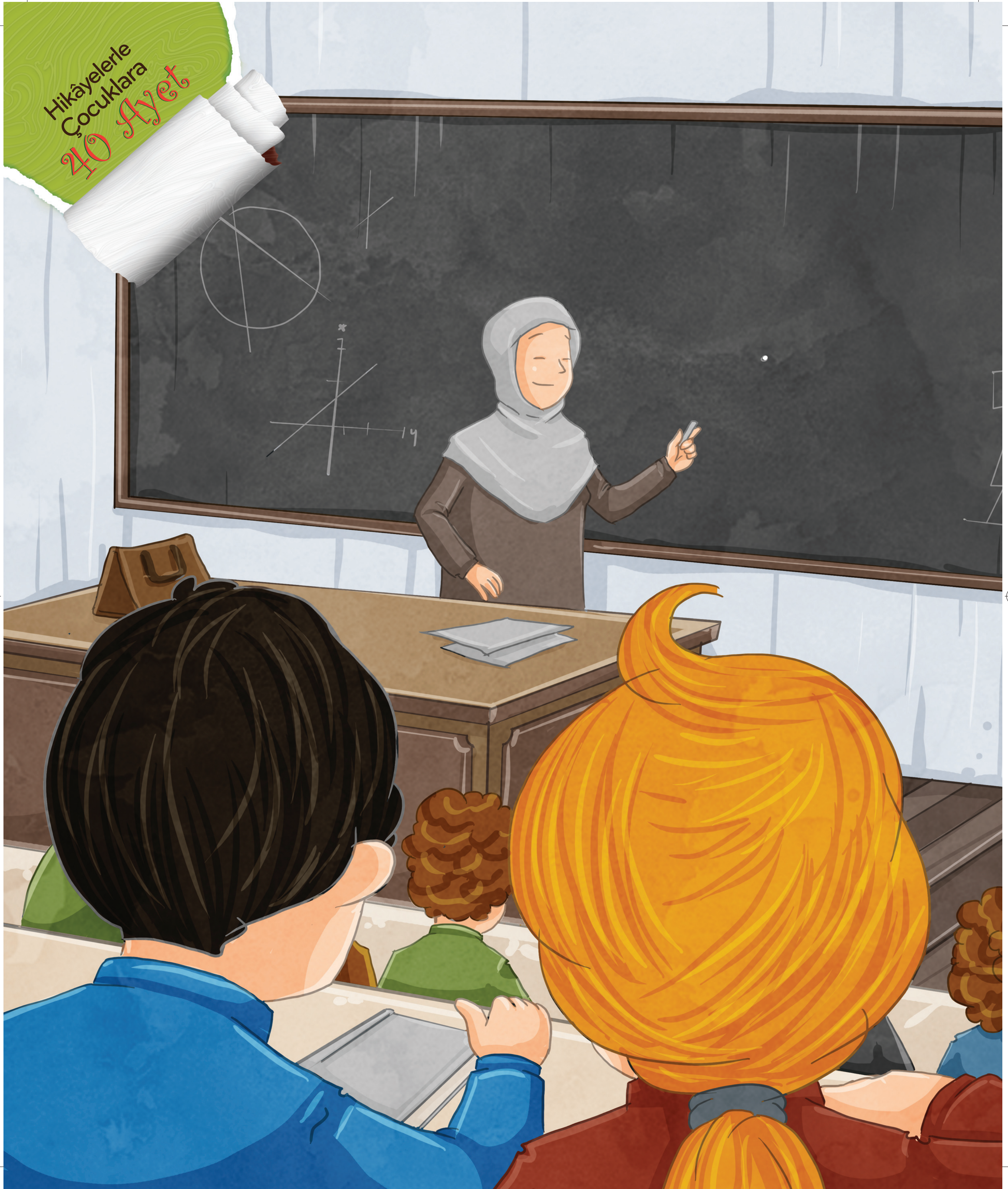
Salim şaşırdı. "Öyle mi? Geliyorum hemen" dedi, adamın peşine düştü. Tam köşeyi dönmüşlerdi ki köylülerin orada kendisini beklediğini gördü. Köylüler onu görünce, karınlarını tutup gülmeye başladılar.

"Sen de amma saf adamsın be Salim. Hiç karga koyunu alır kaçar mı? Nasıl inandın buna yahu?" diyerek, kahkahalar atıyorlardı.

Salim gülümsedi.

"Sandığınız gibi saf değilim. Sadece bir Müslümanın yalan söylediğine inanmaktansa, karganın koyunu alıp kaçmasına inanmayı tercih ederim. Siz "Kesin bilmediğin şeye biliyorum deme. Çünkü bundan göz, kulak ve kalp sorumludur," ayetini duymadınız galiba. Yoksa bile bile nasıl yalan söyleyebilirsiniz?" dedi. Köylüler çok utandılar, Salim'den özür dilediler. Bir daha da doğru olmayan tek söz söylemediler.

İsra Suresi – 36. Ayet:
Hakkında kesin bilgi sahibi olmadığın şeyin peşine düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

PROFESÖR

Üniversiteye yeni bir profesör gelmişti. Daha o gelmeden ünü geldi. Çok genç yaşta profesör olmuş, alanında tüm dünyaca tanınan, dâhi bir kadındı o. İlk dersinde koskoca salon, tıklım tıklım dolmuştu.

Genç profesör içeri girince, kimse onun hoca olduğunu anlamadı. Sınıftakileri sıcak bir gülümsemeyle selamladı, kendini tanıttı. Bu samimiyeti ve sıcaklığı, bütün yıl devam etti. Ders verdiği salon daima adım atacak yer kalmayacak kadar doluydu. Son derste vedalaşırken bir öğrencisi söz aldı:

"Hocam sizinle koskoca bir yıl geçirdik. Ama hâlâ mütevazılığınızla bizi büyülüyorsunuz. Yerinizde başkası olsa, kibrinden yanına yaklaşılmazdı."

Hoca güldü. Arkadaki koskoca kara tahtaya, tebeşirinin ucuyla dokundu.

"Bu karatahtanın kâinat olduğunu varsayarsak, bu küçük nokta ne biliyor musunuz, arkadaşlar? Bu dünya. Ve ben de bu koca dünyada, bir nokta kadar bile değilim. Allah'ın buyurduğu gibi ben yeri asla yaramam, boyca da dağlara erişemem. Bu koskoca düzeni kuran Yaratıcının huzurunda böbürlenerek yürümek ne haddime?"

O yıl öğrenciler, hayatları boyunca kulaklarına küpe edecekleri bir hayat dersi aldılar.

İsra Suresi – 37. Ayet:
Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü sen yeri asla yaramazsın, boyca da dağlara asla erişemezsin.

ما شاء الله

MİSAFİR

Yeni evli çiftin ilk misafiriydi. Misafire evlerini gezdirdiler. Her şey, en ince ayrıntısına kadar düşünülmüş, hiçbir masraftan kaçınılmamıştı.
"Eviniz çok güzel, ama büyük bir eksiği var," dedi misafir.
"Neymiş eksiğimiz?" dedi, genç adam şaşırarak.
"İşte bu!" dedi misafir, elindeki hediye paketini uzatırken. Gülümseyerek açtılar paketi. İçinden bir maşallah levhası çıktı.
"Hay Allah, bunu asacak da hiç yer yok," dedi evin hanımı.
"Siz maşallah demediği için bütün malını kaybeden adamın hikâyesini duymadınız galiba," dedi misafir. "Yüce Allah'ın Kur'an'da buyurduğuna göre, iki arkadaşın bitişik bağları vardı. Birininki ötekinden daha ihtişamlıydı. Bir gün daha zengin olan, arkadaşına malının çokluğundan söz etti. Arkadaşı "Maşallah! Kuvvet yalnız Allah'ındır" desene, dedi. Adam hiç aldırış etmedi. Malının fazlalığının, kendi üstünlüğünden kaynaklandığını, ona hiçbir şey olamayacağını sanıyordu. Allah, kibirli adamın malını yerle bir etti. Adam pişman oldu ama nafile."
"Aman aman," dedi genç adam, "Bu levhayı en iyisi hemen şuraya asalım."
Girişteki resmi çıkardı, bir daha evinden hiç eksik etmeyeceği maşallah yazısını özenle yerleştirdi.

Kehf Suresi - 39/40. Ayet: Bağına girdiğinde 'Maşallah! Kuvvet yalnız Allah'ındır' deseydin ya!.. Eğer benim malımı ve çocuklarımı kendininkilerden daha az görüyorsan, belki Rabbim bana, senin bağından daha iyisini verir. Seninkinin üzerine de gökten bir afet indirir de bağ kupkuru ve yalçın bir toprak haline geliverir.

KARDEŞ

Çiğdem okuldan gelince, kapıyı ona anneannesi açtı. "Annem nerede?" diye, sordu merakla. "Hastanede," dedi anneannesi. "Bugün kardeşin geliyor." Çiğdem sevinçten ne diyeceğini bilemedi. Akşama doğru, annesi ile babası birlikte geldiler. Babasının kucağındaki pembe battaniyede kardeşi vardı.

"Yaşasın, kız kardeşim geldi!" diye, bağırdı Çiğdem. Annesi ile babası birbirlerine baktılar. "Kardeşin bize bir sürpriz yaptı," dedi annesi. "Doktor amcalar onu kız sandılar ama bir oğlumuz oldu."

Çiğdem şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı. "Ne? Bir erkek mi? Hani o kız olacak, hani birlikte evcilik oynayacaktık. Bana ne, bana ne, ben erkek kardeş istemiyorum!" diye, bağırmaya başladı.

"Çiğdemciğim, çok şaşırdın, biliyorum," dedi annesi. "Biz de şaşırdık. Ama Rabbimiz dilediğine kız çocuk, dilediğine de erkek çocuk verir. Bize de böyle tatlı bir erkek çocuk vermeyi dilemiş. Sana, ne güzel bir kardeş göndermiş. Şimdi biz bunu, istemeyiz dersek, kardeşine ayıp olmaz mı?" Çiğdem, battaniyeye sarılı bebeğe baktı. Gerçekten de çok tatlıydı. Alnından öptü. "Neyse biz de evcilik yerine saklambaç oynarız artık," dedi.

Şura Suresi - 49. Ayet:
Göklerin ve yerin mülkü (hükümranlığı) Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocukları, dilediğine erkek çocukları verir.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

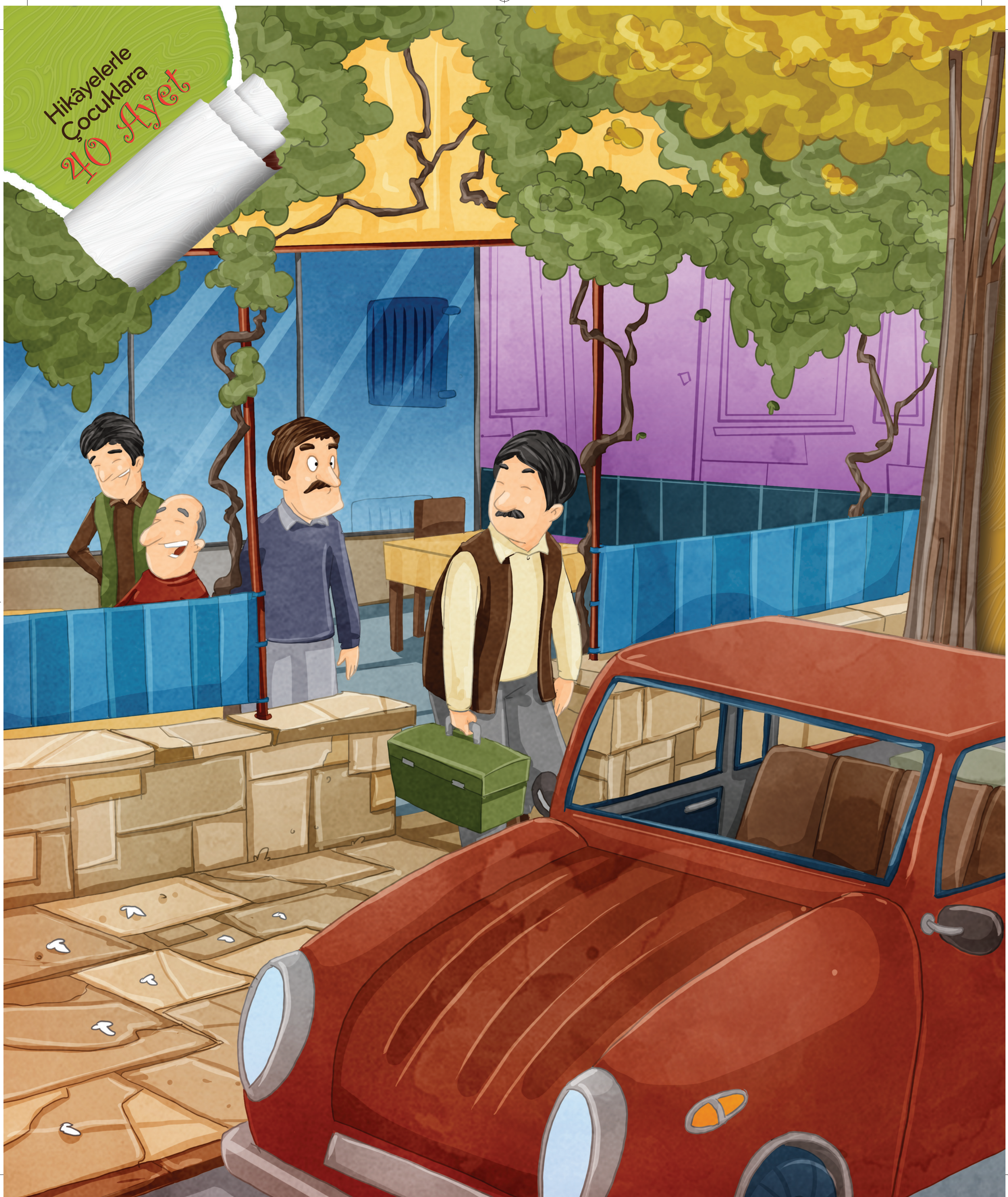
GECE

46 • 47

Ertesi gün matematik yazılısı vardı. Serkan ile Salih harıl harıl ders çalışıyordu. Vakit gece yarısına yaklaştı. Bir probleme takıldılar. Uğraştılar, uğraştılar, bir türlü çözemediler.
"Var ya, öğretmen kesin bunun benzerini soracak," dedi Serkan.
"Haklısın," dedi Salih. "Hadi yatalım artık, yarın sabah erken kalkar bakarız."
"Delirdin mi? Ne yatması, yazılı öncesi yatılır mı hiç? Ben hayatta yatmam. Sabaha kadar çalışacağım, yoksa zayıf alırım. İlk yazılım da çok düşüktü zaten."
"Sen çalış öyleyse. Ben yatacağım. Dedem der ki, Allah geceyi uyumak ve dinlenmek için, gündüzü de çalışmak için yaratmış. Kur'an'da bile böyle yazıyormuş. Dinlenelim ki verimli çalışabilelim." Serkan onu dinlemedi. Sabaha kadar problemle cebelleşti durdu. Ama ne problemi çözebildi, ne başka konu çalışabildi. Sabah uyanınca Salih, soruya baktı. "Yahu şunu nasıl göremedik," dedi, pat diye çözdü. Serkan hayret etti. Sonra çalışmaya devam ettiler ama Serkan'ın bütün enerjisi bitmişti, hiçbir şey anlayamıyordu.
Serkan yazılıdan geçer not alamadı. Hatta sınav sırasında, ara ara uyukladı. Ama hayatının dersini öğrenmişti o. Bir daha kolay kolay zayıf almazdı artık.

Furkan Suresi - 47. Ayet:
O, geceyi size bir örtü, uykuyu istirahat zamanı ve gündüzü de hareket ve çalışma vakti yapandır.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

USTA

Veli Usta, radyatörü tamir etmek için kahvehaneye gelmişti. Radyatörün önünde çalışırken, ister istemez arka masadaki konuşmaya kulak misafiri oldu. Dört beş kişi oturmuş, hararetle bir şeylerden söz ediyorlardı. Kâh dedikodu ediyorlar, kâh biriyle dalga geçiyorlar, kâh sağdan soldan duydukları saçma sapan şeyleri anlatarak, boş boş konuşuyorlardı. Her konunun sonunda, büyük bir kahkaha kopuyordu. Hatta bir ara biri hızını kesemedi, konuşmakla yetinmedi, ayağa kalkıp aksayarak yürüyen birinin taklidini yaptı. Ağzını, burnunu eğe eğe konuşup, komik olmayı da ihmal etmedi. Berikiler, karınlarını tuta tuta güldüler. Ustanın içi daraldı. Konuşmaları duymamaya çalışarak işini tamamladı.

"Benim işim tamam!" dedi kahvehane sahibine.

O sırada arka masada oturan kahvehane sahibi, "Gel usta, sana bir yorgunluk kahvesi ikram edeyim. Arkadaşlar çok komik. Gülmekten öldük bugün. Kaçırma bunu!" dedi.

Usta yorulmuştu, bir kahveye hayır diyecek halde değildi ama aklına Allah'ın inananları överken buyurduğu "Boş sözü işittikleri vakit ondan yüz çevirirler," ayeti geldi. "İşim var, kalamam," dedi. Ücretini aldı. Yoluna devam etti.

Kasas Suresi - 55. Ayet:
Boş sözü işittikleri vakit ondan yüz çevirirler ve "Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz de size. Selam olsun size (bizden size zarar gelmez). Biz cahilleri istemeyiz" derler.

DOKTOR

Kasabanın doktoruydu. Havasından yanına yaklaşılmıyordu. Hep asık suratla, tek kaşı havada yürürdü. Hiç seveni yoktu. Hastalar bile artık hastalıkları son dereceye gelince gidiyorlardı ona. O da ölmekten korktukları için! Aslında içten içe üzülüyordu kimsenin onunla konuşmamasına. Ama bunu, nasıl düzelteceğini bilmiyordu. Bir gün ayakkabı almak için ayakkabıcıya gitti. Arkasından çok kişi geldi dükkâna, ama onu içeride görünce girmediler. Giderken ayakkabıcıya yarı şaka, yarı ciddi "Senin de çok müşterine engel oldum," dedi.

"Fark ettim evlat," dedi ayakkabıcı.

"Neden sevmezler beni anlamam. Koskoca doktor adamım. İnsanlara faydadan başka neyim var? Kaç sene oldu. Bir türlü ısınamadılar bana. Yabancıyım diye herhalde."

Ayakkabıcı doktora baktı. Söyleyip söylememeyi çok düşündü. Sonra dedi ki;

"Rabbim buyuruyor ki "Küçümseyerek surat asıp insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah hiçbir kibirleneni, övüngeni sevmez." Allah'ın sevmediğini insanlar sever mi hiç?" Doktor duyduklarına çok şaşırdı. Tam "Ne münasebet! Sen kim oluyorsun da..." diye, hiddetle çıkışacaktı ki birden durdu. Evet, ayakkabıcı haklıydı. Çok kibirliydi. Bu yüzden sevilmiyordu. Hatasını anladı. Kendini düzeltmeye karar verdi. Ayakkabıcıya da hatasını anlamasına yardımcı olduğu için teşekkür etti.

Lokman Suresi - 18. Ayet:
Küçümseyerek surat asıp insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah hiçbir kibirleneni, övüngeni sevmez.

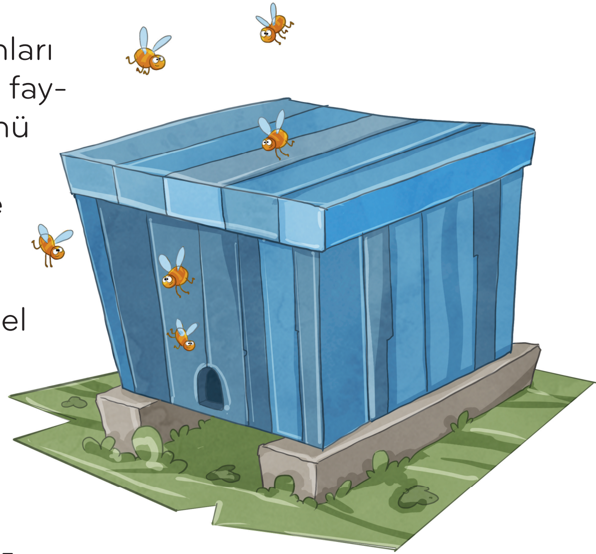

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

HAYVANLAR

Öğretmen, hayvanlarla ilgili kompozisyon yazma ödevi vermişti. Elif, bütün akşam kompozisyonuyla uğraştı. Ertesi gün öğretmen sorunca, kompozisyonunu okumak için ilk önce o parmak kaldırdı. Öğretmeni, ona söz verdi. Elif ayağa kalktı. Heyecanla yazdıklarını okumaya başladı:

"Hayvanlar çok güzeldir. Allah, onları bizim için yaratmıştır. Bize birçok faydaları vardır. Mesela; ineğin sütünü içeriz. Koyunun yününden anneannemiz bize kazak örer, böylece kışın üşümeyiz. Tavuğun yumurtası çok besleyicidir, ben de çok severim. Hele kahvaltıda çok güzel olur. Arının balı, biraz pahalıdır ama tadına doyulmaz. Köpekler çok iyi dostlardır. Sırlarımızı kimseye söylemezler. Ha bir de atlar da eşya taşır. Hayvanlara çok iyi davranmalıyız. Allah, onları üzmemizi, canlarını yakmamızı istemez. Onlarla dost olmalıyız. Onları hiç üzmemeliyiz. Hep sevmeliyiz."

"Çok güzel yazmışsın," dedi öğretmen.

"Ama etini yediğimiz hayvanlar nerede? Onlardan hiç söz etmemişsin."

Elif, hızlıca kompozisyonuna tekrar göz attı. Gerçekten de etini yediği hayvanları yazmayı unutmuştu. Durumu kurtarmak istedi.

"Şey, onları yedik bitti, o yüzden sözünü etmedim öğretmenim," dedi. Bütün sınıf kahkahalarla güldü.

Nahl Suresi - 5. Ayet:
Hayvanları da yarattı. Onlarda sizin için bir ısınma ve birçok faydalar vardır. Hem de onlardan yersiniz.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

YENİ AY

54-55

Yatmadan önce Hasan, gündüz tarlada arabalarından birini unuttuğunu fark etti. Çıkıp aramak için annesinden izin istedi.
"Zifiri karanlıkta nasıl bulacaksın a oğlum," dedi annesi. "Sabah bakarsın."
"Ayın ışığı yeter, anne," diye itiraz etti Hasan.
"Pencereden bir bak hele, ay mı var gökyüzünde?"
Hasan pencereden baktı. Gerçekten de ay yoktu. Üstelik gizlenebileceği bulut da yoktu.
"Nerede bu ay?" diye sordu merakla. Annesi güldü. "Bugün yeni ay vakti. Ay görünmez. Bir iki güne geri gelir, meraklanma."
Hasan arabayı aramaktan vazgeçti. Kafasını aya takmıştı. Geceleri gökyüzüne bakıyordu. Bir iki gün sonra ay göründü.
"Gerçekten de ay geldi" dedi, annesine şaşkınlıkla. "Gelir tabii," dedi annesi. "İnsan yapısı mı ki bu bozulsun? Bu Allah'ın koyduğu düzen. Hiç şaşmaz. Allah buyuruyor ki "Ayın dolaşımı için konak yerleri belirledik. Nihayet o, eğrilmiş kuru hurma dalı gibi olur." Bak işte, dal gibi duruyor gökyüzünde. Sabah olunca güneş çıkıyor, gece olunca ay geliyor. Hiç vaktini şaşıran olmuyor. Bunların hepsi mutlak güç sahibi Allah'ın birer hikmeti. Düşünüp anlayana tabii ki." Hasan çok şaşırdı. Her gün gördüğü güneş ve ayda kim bilir daha ne hikmetler saklıydı.

Yasin Suresi - 38/39/40. Ayet: Güneş de kendi yörüngesinde akıp gitmektedir. Bu mutlak güç sahibi, hakkıyla bilen Allah'ın takdiri (düzenlemesi)dir. Ayın dolaşımı için de konak yerleri (evreler) belirledik. Nihayet o, eğrilmiş kuru hurma dalı gibi olur. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

SEÇİM

Belediye başkanı, seçimi kazanır kazanmaz, hizmet etmek için kolları sıvadı. İlçenin kalkınması için gecesini gündüzüne kattı, durmadan çalıştı. Ama bir sonraki seçimlerde olacağı bu ya seçimi kaybetti.
Üzülmüştü üzülmesine ama çok da dert etmedi. Karısı kendinden daha çok üzülmüştü. Girip çıkıp "O kadar hizmet ettin, sana bu yapılır mıydı?" deyip duruyordu. "Aman hanım," dedi, "Yüce Allah ne buyuruyor? "İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer." İnsan kendisine sayısız nimeti veren Rabbine yüz çeviriyor da birkaç sene hizmet ettim diye, bana mı yüz çevirmeyecek? Sabret hele, dönüp dolaşıp yeniden aday olmam için hepsi kapıma gelecek."
Karısı ihtimal vermedi. Yeni başkan, ilçeye hizmet etmek için kılını bile kıpırdatmadı. Yeni dönemde, ilçede taş üstüne taş konmadı. Bir sonraki seçimler yaklaştığında, herkes eski başkana gelip, tekrar aday olması için âdeta yalvarıyordu. "Nereden bildin böyle olacağını?" dedi karısı. "Bunu bilmeyecek ne var? Sana "İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer," diye bir ayet söylemiştim ya. İşte onun devamı "İnsan başına bir kötülük gelince de yalvarmaya koyulur" diye bitiyordu," dedi eski başkan gülerek.

Fussilet Suresi - 51. Ayet:
İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer. Başına bir kötülük gelince de yalvarmaya koyulur.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

KERVAN

Musa Efendi tarlada çalışırken, kan ter içinde bir adamın koşarak geldiğini gördü.
"Hayırdır, nereye koşuyorsun, ey yabancı?" dedi.
"Sorma," dedi adam. "Şu tepenin arkasından kervanla geçiyorduk. Kurtlar saldırdı. Çok yaralı var. Ben canımı zor kurtardım. Yardım aramaya çıktım. Gözünü seveyim, köylülere bir haber sal da yardıma gelsinler."
"Tamam, sen koş, ben ahaliyi toplar peşinden gelirim," dedi Musa Efendi telaşla.
Koşarak köy meydanına gidiyordu ki birden yabancının, doğruyu söyleyip söylemediğinden emin olamadı. İlk defa gördüğü, kim olduğunu bilmediği birinin sözü için koca köyü ayağa kaldırmak istemedi. Durdu, düşündü, geri döndü. Adamın gösterdiği tepeye doğru giderken bir de ne görsün? O kan ter içindeki telaşlı yabancı, ırmağın kenarına uzanmış, eline de bir salkım üzüm almış, keyif çatmıyor mu? Musa Efendi adamın niyetini anladı. Eline yerden bir odun aldı, yürüdü adamın üzerine.
"Vay bre utanmaz, aklın sıra köylüyü arkama katıp bizi tepelere salacaktın, arkamızdan köyü soyacaktın ha! Ben şimdi gösteririm sana kurdu kuşu!" dedi. Adamın gözleri fal taşı gibi açıldı. Çarıklarını bile almadan tabana kuvvet kaçtı.

Hucurat Suresi - 6. Ayet: Ey iman edenler! Size bir fasık bir haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için o haberin doğruluğunu araştırın.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

KAYIP PARA

Sınıfın kütüphanesini zenginleştirmek için para toplanıyordu. Paraları toplama görevi Şeyma'nındı. Şeyma elini çantasına attı ki o da ne? Paralar yoktu.

"Öğretmenim, paralar kayıp!" diye bağırdı. Öğretmen "Herkes çantasını bırakıp tahtaya çıksın," dedi. Sırayla çantaları aramaya başladı. Biraz sonra bir çantadan tomarla para çıktı.

"Kimin çantası bu?" diye, sordu öğretmen.

"Benim çantam, ama paraları ben almadım," dedi şaşkınlıkla Yusuf.

Öğretmen ters ters baktı. "Anlaşılan bir yanlışlık olmuş. Lütfen bir daha böyle bir şey olmasın," dedi.

Yusuf, tekrar tekrar parayı almadığını söyledi. Ama belli ki sınıftakiler pek inanmamıştı.

Gece Yusuf, sıkıntıdan bir türlü uyuyamadı. En sonunda ellerini açtı, "Allah'ım," dedi. "Şüphesiz sen her şeyi hakkıyla bilen, her şeyden hakkıyla haberdar olansın. Suçsuz olduğumu biliyorsun. Yalvarırım, beni düştüğüm bu durumdan kurtar."

Ertesi gün öğretmen derse girer girmez, "Arkadaşlar," dedi. "Bir arkadaşınız yanıma geldi. Paraları aldığını, yakalanmamak için de parayı, Yusuf'un çantasına attığını itiraf etti. Pişman olduğu için ismini açıklamıyorum. Kendisi sizden de özür diliyor. Şimdi ben de sizlerin ve kendim adına, kötü zanda bulunduğumuz için Yusuf'tan özür diliyorum.

İnşallah bizi affeder. Ne dersin Yusuf?"

Yusuf'un gözlerinin içi parladı. İçinden "Her şeyi bilen Rabbime hamdolsun," dedi.

Hucurat Suresi - 13. Ayet:
... Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

YAĞMUR

Büyük bir kuraklık ve kıtlık her tarafı sarmıştı. Aylardır gökten tek bir damla bile düşmemişti. Güneş de kavurdukça kavuruyordu. Kasabalı son çare olarak yağmur duasına çıkmaya karar verdi. Bir tepenin üzerinde toplandılar. Tam duaya başlayacaklardı ki kasabanın saf delikanlısı Halil elinde kocaman şemsiye ile bağırarak koşuyordu: "Duruuuun, durun, bensiz başlamayın."
Kasabalı onu görünce güldü. "Aman duası kabul oldu da ıslanması kaldı. Şemsiyeyi de almış gelmiş yanına," diye kendi aralarında gülüşerek fısıldaştılar.
Halil de gelince kasabanın ileri gelenlerinden biri duaya başladı. "'Ey merhameti bol Allah'ım. Rüzgârlar ağır bulutları yüklendiği vakit onları ölü bir beldeyi diriltmek için sevk eden ve suyu indirenim' buyuruyorsun. Şüphesiz ki sen her şeye gücü yetensin. İnanıyoruz, iman ediyoruz. Yalvarırız bize de yağmur ver." Âmin dedi herkes birden. Daha aradan üç beş dakika geçti geçmedi, gökyüzü kara kara bulutlarla kaplandı. Bir anda gökten şakır şakır yağmur boşaldı. Önce sevinen köylüler, baktılar ki ıpıslak olacaklar koşa koşa evlerine kaçıştılar. Bir tek Halil elinde şemsiyesiyle kaygısızca evine yürüdü. Yağmur üç gün üç gece beldeyi suya doyurdu. Tabiat yeniden canlandı. Hayat eski haline döndü.

Araf Suresi - 57. Ayet: O, rüzgârları rahmetinin önünde müjde olarak gönderendir. Nihayet rüzgârlar ağır bulutları yüklendiği vakit, onları ölü bir belde (yi diriltmek) için sevk ederiz de oraya suyu indiririz. Derken onunla türlü türlü meyveleri çıkarırız. İşte ölüleri de öyle çıkaracağız. Ola ki ibretle düşünürsünüz.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

PATATES KAFA

Eren, eski oyuncaklarını karıştırırken, babasının kendisine aldığı patates kafayı buldu. Yıllar geçmişti üzerinden. Orada olduğunu bile unutmuştu.

Patates kafanın organlarını yerleştirmeye başladı. Önce gözlerini, kulaklarının yerine taktı. "İyi de böyle olursa önünü nasıl görecek bu koca kafa," diye düşündü gülerek. Bir gözünü ağzının yerine taktı, ötekini burnunun yerine. Burnunu da bir gözünün yerine soktu, ağzını da onun hemen yanına. Bakınca çok çirkin buldu, güldü. Kafasının üzerine ayaklarını taktı. "Biraz da baş aşağı yürüsün," dedi. Sonra kendini öyle hayal etti. Kim bilir ne kadar sıkıcı olurdu tepetaklak dünya. Üst üste beş takla atsa, başı dönüyordu. Kafa aşağı yürünemezdi ki bir ömür boyu. Bu sefer de ağzını, saçının yerine taktı, gözlerini kollarının yerine. "Ne yediğini görmesine imkân yok," dedi.

Uzun süre evirdi çevirdi patates kafayı. Daha güzel bir şekil bulamadı. Her organını yerli yerine yerleştirdi. "İşte şimdi çok güzel oldu," diye düşündü.

Biraz daha büyüdüğünde "Allah sizi şekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı," ayetini okuduğunda, o günü hatırlayıp gülecekti.

Teğabun Suresi - 3. Ayet:
Gökleri ve yeri hak ve hikmete uygun olarak yarattı. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı. Dönüş yalnız O'nadır.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

KİMSESİZLER YURDU

Günlerdir televizyondaki bütün haber bültenlerinde, küçük bir ilin kimsesizler yurduyla ilgili haberler dönüyordu. Ekrandaki çocukların mutlulukları, yüzlerinden okunuyordu.

"Müdür babamız geldiğinden beri yurdumuz çok güzel. Onu o kadar çok seviyoruz ki o bizim gerçek babamız gibi," diyorlardı.

Müdür bey bu sözleri duydukça, gözyaşlarını saklamaya çalışıyordu. En sonunda muhabir kendisine söz verdi. Burayı nasıl gerçek bir yuva haline getirdiğini sordu.

"Her şey anlayışı değiştirmekle başladı," diye sözlerine girdi müdür bey. "Önceden burası, sadece kimsesiz çocukların kaldığı bir yurt olarak algılanıyordu. Ama biz biliyoruz ki yetimler bize Rabbimizin, Peygamberimizin emanetleridir. Biliyorsunuz, Peygamber Efendimiz de yetimdi. O yüzden bizim için bu yavrular, her şeyden kıymetli. Yüce Allah kitabında "Sakın yetimi ezme!" diye, buyuruyor. Bu çocukların kıllarına zarar gelse, bir şeye üzülüp yüzleri asılsa, bir haksızlığa uğrasa, Allah bunun hesabını bize soracak. Anlayışımız bu olduktan sonra gerisi kolay. Devletimizin de desteğiyle kimsesizler yurdunu, çocuklarımız için gerçek bir yuvaya çevirdik. Burada büyük bir aile olarak hep birlikte yaşıyoruz."

Haberi izleyenlerin gözleri doldu. "Ne mutlu Rabbinin emanetine sahip çıkabilenlere" diye, düşündüler.

Duha Suresi - 9/10. Ayet:
Öyleyse sakın yetimi ezme!
Sakın isteyeni azarlama!

UMUT

Genç dağcı, tek başına çıktığı zirve yolunda kaybolmuştu. Arama ekipleri günlerce uğraştı. Artık umutlar kesiliyordu ki kurtarma köpekleri dağcıya ulaştılar. Donmak üzereydi. Helikopterle hastaneye kaldırıldı. Birkaç gün sonra, hastaneden sapasağlam çıktı. Gazeteler, televizyonlar genç dağcının hikâyesine geniş yer ayırdı. Her röportajında aynı soru soruluyordu: "Umudunuzu yitirdiğiniz oldu mu?"

"Açıkçası evet," diyordu genç dağcı. "Bir ara her şeyin bittiğini düşündüm. Her tarafım karla kaplıydı. Artık yürüyemiyordum. Yiyeceğim de kalmamıştı. Rüzgâr çok kuvvetli esiyordu. Yavaş yavaş donduğumu hissediyordum. Olduğum yere uzandım. Tatlı bir uyku çöktü. Herhalde ölüyorum dedim. İçimden bildiğim bütün duaları okudum. Sonra, bana bu duaları öğreten rahmetli anneannem geldi aklıma. O hep derdi ki "Kul daralmadan Hızır yetişmez evladım. Sakın ümitsizliğe düşme. Rabbim her güçlüğün yanında mutlaka bir kolaylık verir." Bu sözlerden güç aldım. Tekrar hayata tutundum. Zorla yerden kalktım. Kendimi kuytu bir köşeye çektim. Ezberimdeki sureleri okuyarak, zihnimi açık tutmaya çalıştım. İşte o sırada bir köpek havlaması duydum. Arkasından da insan sesleri. Kurtulduğumu anladım. Sevinçten ağladım. Sedyeyle helikoptere taşınırken, canım anneannemin ruhuna da bir fatiha okumayı ihmal etmedim."

İnşirah Suresi - 5. Ayet:
Şüphesiz güçlükle beraber bir kolaylık vardır.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

DUA

Harun, Esma teyzeyi pazarda alışveriş yaparken gördü. Birden gözlerinin içi güldü. Ona yardım etmek için hemen yanına koştu. "Torbalarını taşıyayım mı, Esma teyze?" dedi.

"Ah benim güzel oğlum, kullarına çokça yardım eden Nasîr Rabbim, seni de hiç yardımsız bırakmasın inşallah," dedi Esma teyze.

"Âmin" dedi Harun, mutlulukla.

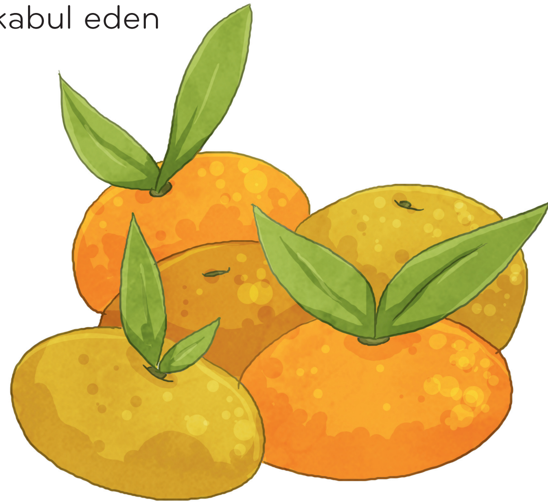
Harun, hemen taşıyabileceği kadar torbaları yüklendi. Birlikte eve doğru yürümeye başladılar. "Sayende rahat rahat yürüyorum," dedi Esma teyze. "Kullarının işlerini kolaylaştıran Müyessir Rabbim senin de hep işini kolaylaştırsın inşallah." Harun ona da "âmin" dedi.

Evin kapısına vardıklarında, Esma teyze teşekkür etti. Torbasından birkaç mandalina çıkardı. Harun'a uzattı. "Sever misin?" diye, sordu. "Bayılırım," dedi Harun, mandalinaları mutlulukla kabul ederken. "Rezzak ismiyle yiyeceklerimizi gönderen Allah, sana da hep güzel yiyecekler nasip etsin inşallah" diye, dua etti yaşlı kadın.

Harun "âmin" dedi mandalinasını soyarken. "Senin dualarını çok seviyorum Esma teyze. Ne zaman seni görsem, bana dua etmen için yanına koşuyorum," dedi.

Esma teyze gülümsedi. "Duaları kabul eden Mucîb Rabbim, bizim de onun güzel isimleriyle ettiğimiz duaları kabul eder inşallah."

Araf Suresi - 180. Ayet: En güzel isimler Allah'ındır. O'na o güzel isimleriyle dua edin ve O'nun isimleri hakkında gerçeği çarpıtanları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasına çarptırılacaklardır.

Hikâyelerle Çocuklara 40 Ayet
BZZZ
ZZZ
ZZZZ
ZZ

ARI

Zeynep bahçede top oynuyordu. Topu havaya atınca, ağaçtaki arı kovanına çarptı. Arılar kovandan fırladı. Bir anda vızıldayarak uçuşmaya başladılar. Zeynep korkuyla eve kaçtı. Pencereden kızgın arıları izledi. Bir süre havada uçan arılar, sonra tekrar kovanlarına girdi.

"Of ucuz atlattım," dedi Zeynep. "Neredeyse sokacaklardı. Bunlar da bizim bahçeye yerleşti. Gitmiyorlar başka yere. Dedeme söyleyeyim de atsın onları."

Babası güldü. "Uğraşma minnacık hayvanlarla. Onları rahatsız etmezsen, sana zarar vermezler. Onların görevi de o işte. Yaptıkları yuvayı koruyorlar. Allah onlara, dağlardan, ağaçlardan ve kovanlardan kendilerine ev edinmelerini emretmiş. Bunlar da bizim bahçeyi seçmiş."

"Ne yani, arılara ev yapmalarını Allah mı emretmiş?"

"Elbette," dedi babası. "Yoksa arı ne bilir ev yapmayı? Ya da niçin arı ev yapıyor da hamam böceğinin aklına böyle bir şey gelmiyor. Kuşlar yuva kurmayı kimden öğreniyor? Allah, her canlıya kendine uygun bir görev vermiş. Bizim görevimiz de O'nun yarattığı bu kusursuz düzeni görüp, O'nun büyüklüğünü anlamak."

Zeynep'in arılarla ilgili planı değişmişti. Sessizce gidip ağacın altından onları izledi.

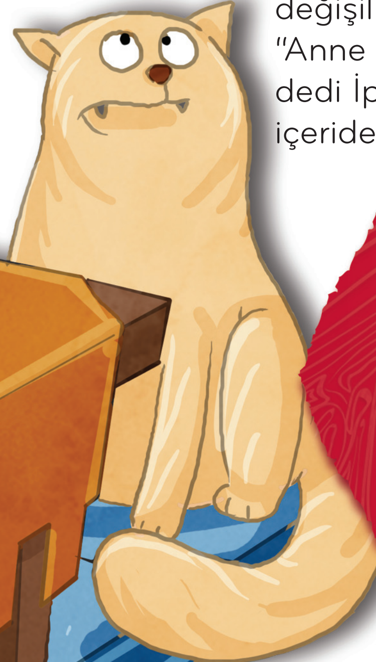
Nahl Suresi - 68. Ayet:
Rabbin bal arısına şöyle ilham etti: "Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çardaklardan (kovanlardan) kendine evler edin."

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

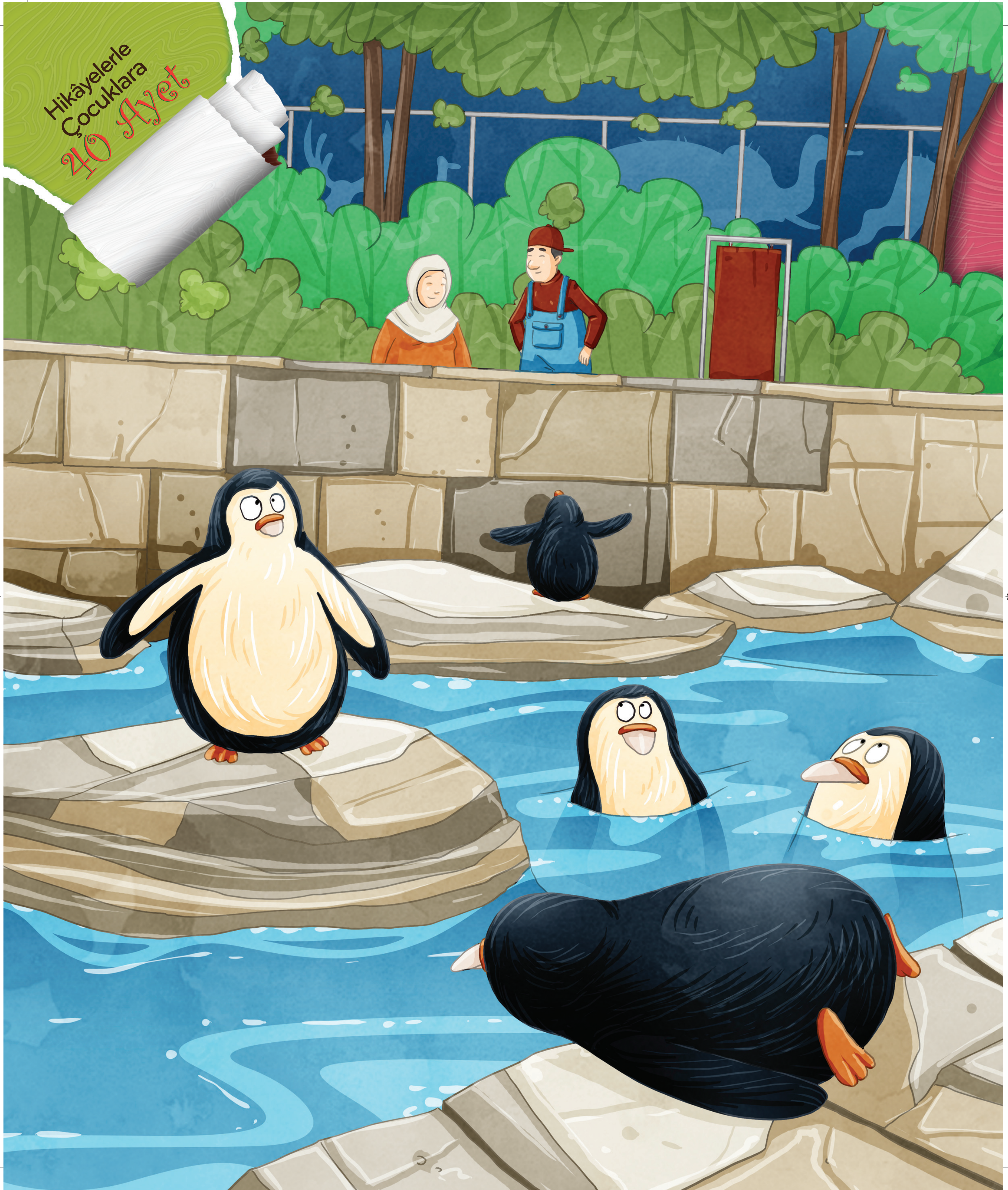
BEBEK

İpek'in bir kardeşi olacaktı. İpek bu haberi aldığında, sevinçten havalara uçtu. Zaten uzun zamandır, bir kardeş hayali kuruyordu. Günler geçiyor, annesinin karnı gittikçe büyüyordu. İpek, annesinin karnını okşayarak, kardeşiyle konuşuyordu. Kardeşi de ablasını duyduğunu belli etmek için içeriden tekme atıyordu.
Karnındaki bebek büyüdükçe, İpek'in annesi zorlanmaya başladı. Rengi solmuş, hareketleri yavaşlamıştı. Yatarken bile eskisi kadar rahat değildi. Zor oturup kalkıyor, biraz ayakta kalsa hemen beli ağrıyordu.
Bir gün İpek annesine dedi ki, "Ah anneciğim, bu kardeşim daha gelmeden seni ne kadar yordu. Kim bilir gelince neler yapacak."
Annesi gülümsedi. "Anneler, bebeklerini karınlarında taşırken, her gün biraz daha güçsüz düşerler. Bebekler doğduğunda da uykusuz kalır, peşlerinde koşmaktan yorulurlar. Ama bunları bildikleri halde, yine de bebek isterler. Çünkü evlat sevgisi hiçbir şeye değişilmez."
"Anne sevgisi de hiçbir şeye değişilmez" dedi İpek, annesine sarılırken. Kardeşi de içeriden iki tekme ile onayladı.

Lokman Suresi - 14. Ayet: İnsana da anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi onu her gün biraz daha güçsüz düşerek karnında taşımıştır. Onun sütten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte onun için) insana şöyle emrettik: "Bana ve anne babana şükret. Dönüş banadır."

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

GÖREN GÖZ

Engin, hayvanat bahçesinde çalışıyordu. Bir gün, bir ziyaretçi dikkatini çekti. Yaşlı bir kadındı bu. Hangi tarafa geçse, şaşkın şaşkın bakıp "Subhanallah!" diyordu. Yaşlı kadının davranışı, Engin'in çok komiğine gitti. Bir süre göz ucuyla kadını takip etti. Kadın gerçekten de hayatında ilk defa hayvan görmüş gibi şaşkınlık içerisindeydi. Uzun uzun hayvanlara bakıyor, kendi kendine söyleniyordu. Engin dayanamadı, kadının yanına gidip, niçin böyle yaptığını sordu.

"Elimde değil," dedi yaşlı kadın. "Hangi hayvana baksam Rabbimin büyüklüğünü görüyorum. Tekrar tekrar şaşırıyorum. Şunlara bak! Kimi karnı üzerinde sürünüyor, kimi iki ayak üzerinde yürüyor, kimi uçuyor, kimi dört ayak üzerinde yürüyor, kimi yüzüyor... Rabbim ne büyük ki çeşit çeşit dilediği gibi yaratmış. Hepsi birbirinden farklı, hepsi birbirinden güzel. Bu büyüklüğü görüp de şaşırmamak elde mi?"

Engin, yıllarca hayvanat bahçesinde çalışıp, bir an bile düşünmediğini fark etti. Bakıp da göremeyenlerdendi o. Tövbe etti. Gözlerini açtığı için kadına teşekkür etti. Artık ne tarafa baksa dikkatli bakıyor, Rabbini düşünüyordu.

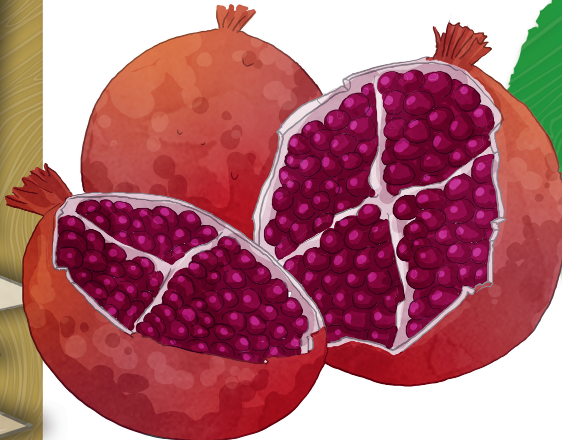
Nur Suresi - 45. Ayet: Allah bütün canlıları sudan yarattı. İşte bunlardan bir kısmı karnı üzerinde sürünür, kimi iki ayak üzerinde yürür, kimisi dört ayak üzerinde yürür. Allah dilediğini yaratır. Çünkü Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

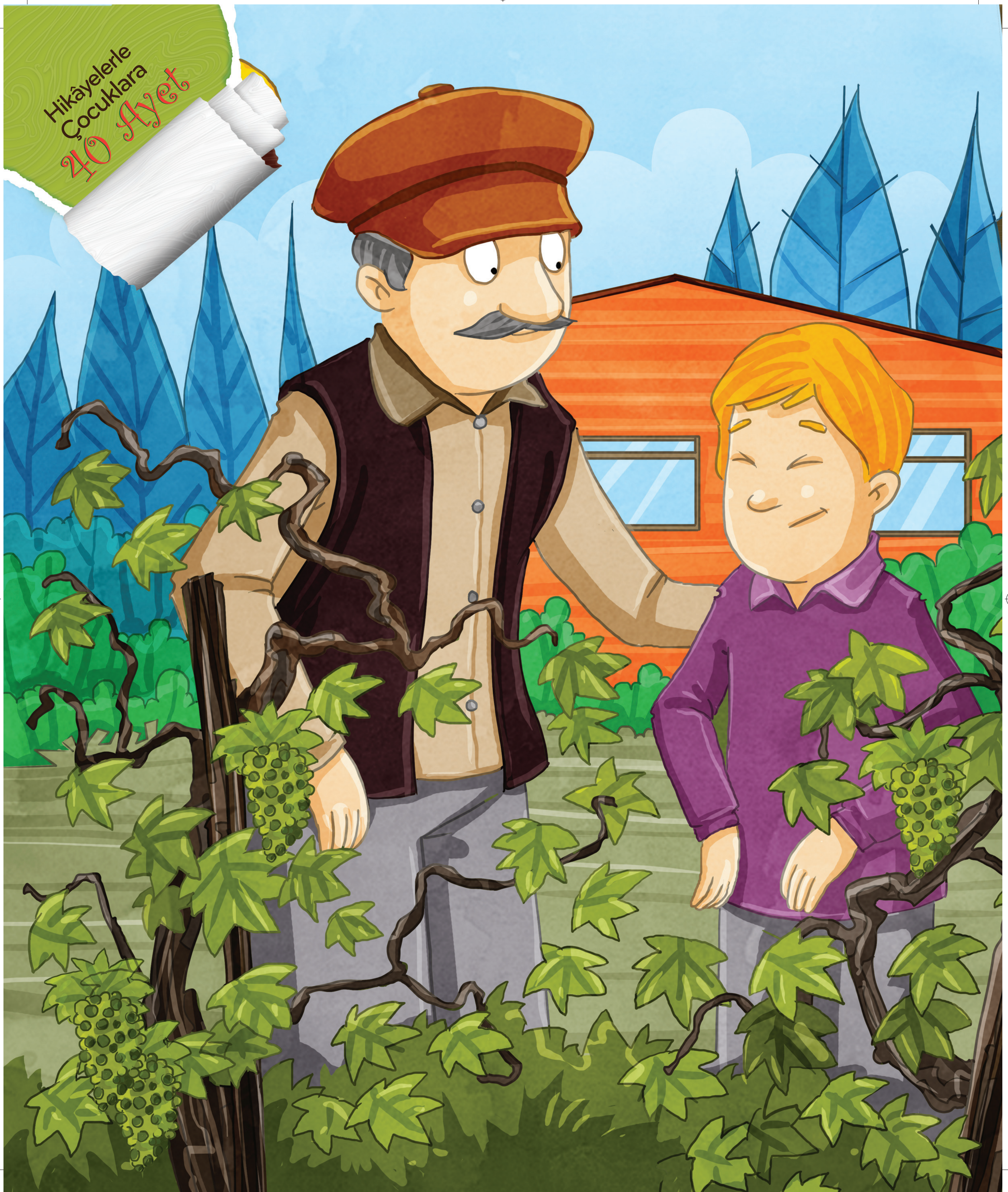
NAR

Furkan'ın babası manavdı. Tezgâhlarında birbirinden güzel meyveler, sebzeler satıyordu. Furkan da fırsat buldukça babasına yardıma gidiyordu. Bir gün yine babasına yardım ederken, yaşlı bir teyze geldi.
"Bir kilo cennet meyvesi ver yavrum," dedi. Furkan şaşkın şaşkın baktı. Babası uzaktan narı işaret etti. Furkan hemen tartıp verdi.
Kadın gidince Furkan babasına sordu:
"Babacığım, bu teyze niye nara cennet meyvesi diyor?"
"Çok güzel bir meyve olduğu için nara cennet meyvesi de denir. Allah, kendisine inananlar için cenneti yaratmıştır. Meyvelerin, şerbetlerin, bahçelerin, her ama her şeyin en güzeli cennette vardır. Dünyadakilere benzerler ama onlardan akla hayale gelmeyecek kadar güzellerdir. İnsanlar bunları bildikleri için dünyadaki güzel şeyleri, hep cennetle anarlar. Mesela hurma, nar gibi güzel, şifalı meyvelere cennet meyvesi derler. Ya da yemyeşil bağlara, bahçelere cennet bahçesi denir. Rengârenk şirin papağanın adı da cennet papağanıdır. Cennet her şeyiyle kusursuz güzeldir.
Oraya gidenler sonsuza dek mutluluk içinde yaşayacaklar."
O sırada bir müşteri daha geldi. "Muzunuz nasıl, güzel mi?" diye, sordu. "Elbette," dedi Furkan.
"Cennet muzu gibi."

Bakara Suresi - 25. Ayet: İman edip salih ameller işleyenlere, kendileri için; içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele. Cennetlerin meyvelerinden kendilerine her rızık verilişinde, "Bu (tıpkı) daha önce (dünyada iken) bize verilen rızık!" diyecekler. Halbuki bu rızık onlara (dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

BAĞ

Tarık'ın dedesinin, çok güzel bir üzüm bağı vardı. Tarık, dedesinin üzümlerine bayılırdı. Hele o kara kara, kocaman taneli üzümler yok mu, Tarık en çok onları severdi. Dedesi onların adını 'Tarık Üzümü' koymuştu.

O sene bağa, daha üzümler olgunlaşmadan gittiler. Tarık etrafına baktı, hiç kara üzüm göremedi. "Bu sene hiç Tarık Üzümü yok galiba dede," dedi. "Olmaz olur mu?" dedi dedesi. "Var elbette. Ama daha olgunlaşmadılar. Bak bunlar Tarık Üzümleri," dedi hemen yanındaki korukları göstererek.

Tarık üst üste yığılmış, mini minnacık tanelerden birini koparıp, tadına baktı. Yüzünü buruşturdu. "Iyy ama bunlar çok ekşi!" Dedesi güldü. "Şimdi daha hamlar. Sen bir de olgunlaştıklarında bak. Yine bal gibi olacaklar. İnsan inanamıyor değil mi? Kışın, birer odun parçası oluyor üzüm kütükleri. Bahar gelince, canlanıyor. Önce, birbirinin aynısı ekşi ekşi koruklar geliyor. Büyüdükçe tatlanıyorlar. Kimi pembe oluyor, kimi kara, kimi yeşil. Rabbimin büyüklüğü işte! Kuru dallardan çeşit çeşit meyveler çıkarıyor, hepsine birbirinden ayrı güzel tatlar, kokular veriyor." "En güzellerini de Tarık Üzümlerine vermiş galiba," dedi Tarık gülerek. "Evet," dedi dedesi, "Tıpkı en güzel torunu da bana verdiği gibi."

En'am Suresi - 99. Ayet: O gökten su indirendir. İşte biz onunla her türlü bitkiyi çıkarıp onlardan yeşillik meydana getirir ve o yeşil bitkilerden, üst üste binmiş taneler, -hurma ağacının tomurcuğunda da aşağıya sarkmış salkımlar- üzüm bahçeleri, zeytin ve nar çıkarırız: (Her biri) birbirine benzer ve (her biri) birbirinden farklı. Bunların meyvesine, bir meyve verdiği zaman, bir de olgunlaştığı zaman bakın. Şüphesiz bunda inanan bir topluluk için (Allah'ın varlığını gösteren) ibretler vardır.

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

ŞÜKÜR

Annesi içeriden Hakan'a seslendi. "Oğlum, bir bardak su getirir misin?"
"Elbette, anneciğim," dedi Hakan. Hemen bir bardak aldı, sürahiden su koydu. Koşarak annesine verdi. Annesinin, besmele çekip içmeye başlamasıyla, ağzındaki suyu püskürtmesi bir oldu. Su genzine de kaçtı. Öksürmeye başladı. Hakan şaşkınlıkla bakakaldı annesine.
"Ayy," dedi annesi, bir yandan gülüyor, bir yandan konuşuyordu: "Sen sürahiden mi doldurdun bunu? Söylemeyi unuttum, sakın ondan koyma diyecektim. Turşu kurmak için su hazırlamıştım. Ondan kalan su bu. Yandım! Nasıl da tuzlu! Zehir gibi! Ay ölüyordum!"
Hakan çok merak etti. Bir yudumla tadına baktı. Yüzünü buruşturdu. Gerçekten de çok tuzluydu. Annesi ağzını yıkarken ona yeniden su getirdi. Annesi suyu içti.
"Oh elhamdülillah," dedi suyu bitince. "Tatlı su gibisi var mı? İşte bu yüzden her su içişimizden sonra, "elhamdülillah" diyoruz. Rabbimize binlerce şükürler olsun, bize böyle tatlı sular verdiği için. Dileseydi bütün sular acı olurdu. O zaman bizim halimiz nice olurdu?"
"Turşumuz çıkardı herhalde," dedi Hakan gülerek.

Vakıa Suresi – 68/69/70. Ayet:
İçtiğiniz suya ne dersiniz?! Siz mi onu buluttan indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz? Dileseydik onu acı bir su yapardık. O halde şükretseydiniz ya!..

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

ATEŞ

İzcilik kampının ilk günüydü. "Merhaba yavrukurtlar," dedi grup lideri, "Kamp boyunca birlikte olacağız. Burada her şeyi kendimiz yapacağız. Isınmak için ateşi bile kendimiz yakacağız."
"Tüh," dedi izcilerden biri. "Keşke kibrit getirseydim yanımda."
Lider güldü. "Kibrit olduktan sonra ateş yakmakta ne var? Biz kibritsiz ateş yakacağız. Durun size göstereyim. Şimdi bana yardım edin. İki kişi ateş yakacağımız yeri taşla çevirsin. Böylece ateşimiz yayılmaz. İki kişi de kuru yaprak ve dal toplasın. Haydi!"
Her şey hazırdı. "İnsanın, tabiatta hayatta kalması için sudan sonra en önemli ihtiyaç ateştir," dedi grup lideri. "Çünkü ateşle ısınır, ateşle yemek pişiririz. Allah insanlara, temel ihtiyaçlarını karşılamak için tabiatta her türlü malzemeyi vermiştir. Ateş yakmamız için odunu vermiştir. Ayrıca elimdeki şu taşlara bakın. Bunlara 'çakmaktaşı' diyoruz. Kendileri çakmağın atası olur. Atalarımız ateşi bunlarla yakardı. Şimdi bakın, bu iş nasıl yapılır."
Çakmak taşlarını birbirine sürttü. Kısa bir süre sonra kıvılcımlar çıkmaya başladı. Derken yapraklar tutuşup, beyaz bir duman çıkardı. Kısa sürede ateş bütün yaprakları sardı.
İzcilerin ağzı açık kaldı. "Peki yemeği nasıl pişireceğiz?" dedi, içlerinden biri. Lider güldü. "Tıpkı izci atalarımızın pişirdiği gibi pişireceğiz: Sırayla! E boşuna mı demişler, yavrukurtlar çok çalışır!"

Vakıa Suresi - 71/72. Ayet:
Tutuşturduğunuz ateşe ne dersiniz?! Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?

Hikâyelerle
Çocuklara
40 Ayet

AYAKKABI

Kerime, akşam ders çalışmak için arkadaşı Seher'in evine gitti. Birlikte masada ödev yaparken, vitrinin içindeki eski püskü ayakkabı teki dikkatini çekti. Ayakkabının önü neredeyse tamamen açılmış, rengi uçmuş, kenarları delik deşik olmuştu. Birden elinde olmadan güldü. "Bu ne ya? Kim koydu onu buraya?" dedi.

"O babamın ayakkabısı," dedi Seher.

"Biz küçükken maddi durumumuz çok kötüydü" diye, söze karıştı Seher'in babası. "Babam yoktu. Dört kardeştik. Annem hastaydı. Ah neler çektik. O zamanlar çok dua ederdim o sıkıntılardan kurtulmak için. Şükür, Rabbim dualarımı kabul etti. Maddi, manevi rahata kavuştuk. Annemizi de ömrünün son zamanında rahat ettirdik. Hani Kur'an-ı Kerim'de buyuruluyor ya insana bir sıkıntı dokundu mu yatarken, otururken, ayaktayken hep Rabbine dua eder, ama üzerinden sıkıntısı kalkınca, sanki o dua eden kendisi değilmiş gibi unutur gider diye. İşte öyle bir insan olmaktan korktum ben. O günleri unutmaktan korktum. Bu yüzden, o zamanlar giydiğim ayakkabımı gözümün önüne koydum. Ne zaman görsem, Rabbime dualarımı kabul ettiği için şükrediyorum. Sıkıntıda olanlara da yardım etmeye çalışıyorum."

Kerime güldüğü için mahcup oldu. Kim bilir, dile gelse o ayakkabı, daha neler anlatırdı diye düşündü.

Yunus Suresi - 12. Ayet: İnsana bir sıkıntı dokundu mu, gerek yan üstü yatarken, gerek otururken, gerekse ayakta iken (her halinde bu sıkıntıdan kurtulmak için) bize dua eder. Ama biz onun bu sıkıntısını ondan kaldırdık mı, sanki kendisine dokunan bir sıkıntı için bize hiç yalvarmamış gibi geçer gider. İşte o haddi aşanlara, yapmakta oldukları şeyler, böylece süslenmiş (hoş gösterilmiş)tir.

